

Streda 15. júna 2016

Text: Jon 4

¹Jonášovi sa to veľmi nepáčilo a nahneval sa. ²I modlil sa k Hospodinovi: Ó, Hospodine, či som nehovoril o tom, keď som bol ešte vo svojej krajine? Preto som chcel skôr ujsť do Taršíša, lebo som vedel, že Ty si Boh milostivý a ľútostivý, zhovievavý a bohatý v dobrote; Ty oľutúvaš nešťastie. ³A teraz, Hospodine, vezmi môj život, lebo mi je lepšie zomrieť, ako žiť. ⁴Hospodin riekol: Či si sa právom rozhneval? ⁵Jonáš vyšiel z mesta a usadil sa východne od neho; urobil si tam chatku a sedel pod ňou v tieni, aby uvidel, čo sa bude v meste diať. ⁶Vtedy Hospodin, Boh, dal vyrásť ricínovníku, a ten vyrástol nad Jonášom, aby mal tieň nad hlavou, a tak ho vytrhol z jeho nevôle. Jonáš sa ricínovníku veľmi zaradoval. ⁷Ale na druhý deň za svítania Boh nastrojil červa, ktorý napadol ricínovník, a ten vyschol. ⁸Keď vyšlo slnko, nastrojil Boh horúci východný vietor a slnko pražilo Jonášovi na hlavu, takže omdlieval a žiadal si zomrieť hovoriac: Lepšie mi je zomrieť, ako žiť. ⁹Boh riekol Jonášovi: Či si sa právom rozhneval pre ricínovník? A on odvetil: Právom som sa rozhneval, až na smrť. ¹⁰Tu povedal Hospodin: Tebe je ľúto ricínovníka, pri ktorom si sa nenamáhal a ktorý si nepestoval, ktorý za noc vyrástol a za noc zahynul; ¹¹a mne nemá byť ľúto Ninive, veľkého mesta, v ktorom je viac ako stodvadsaťtisíc ľudí, ktorí nevedia rozlišovať medzi tým, čo je napravo a čo naľavo, a k tomu mnoho dobytky?

Piesne: ES č. 551, 490

Zamyslenie nad Božím slovom:

Jonáš je nahnevaný na Pána Boha. Aj keď sa najskôr nechcel dať do Božej služby – zvestovať hriešnemu mestu Ninive Boží súd – a vybral sa radšej opačným smerom, po búrke na mori a čase strávenom v bruchu veľryby sa modlil a sľúbil splniť Božiu vôľu. Šiel do hriešneho mesta a hlásal zničenie mesta do štyridsiatich dní. No Ninive, ktoré si trest zaslúži, sa dalo na pokánie a Boh sa nad jeho obyvateľmi zmiloval. Niektorí by povedali: Ó, aký úspešný misionár! Priviedol celé mesto k pokániu a späť k Bohu! Ale náš hrdina nie je šťastný a spokojný so svojou prácou. On je na Pána Boha nahnevaný. Bol presvedčený, že Ninivčania si trest zaslúžia, lebo o ich hriechoch sa vedelo široko-d'aleko. Čo on musel vo svojom živote podstúpiť, kým ho Pán Boh k nim poslal oznámiť im zničenie mesta, a Pán Boh si to len tak rozmyslí! Možno sa dnes kajú, ale zajtra sa vrátia k svojim hriechom, tak prečo to s nimi neskončiť hneď? On vie lepšie ako Pán Boh, čo je správne! Jonáš nebol spokojný s Božím konaním, a tak by bol radšej prijal smrť, ako by mal žiť s pohľadom na takúto – z jeho hľadiska – „nespravodlivosť“.

Aj dnes je veľa nespokojných ľudí. Aj dnes sa mnohí hnevajú na Pána Boha. Nespokojní sú s nefungujúcim manželstvom, kariérou, deťmi a možno s celým životom. Hnevajú sa – tak ako Jonáš – aj nad vyschnutým stromom, ktorý im robil tieň. Hnevajú sa i tí, ktorí chodia do kostola či aktívne slúžia v cirkvi: Ako to, že tomu sa darí lepšie ako mne, hoci ani nedeľu nectí! A ja koľko času i peňazí obetujem cirkvi a ešte ma i nejedno nešťastie postihne! Nehľadáme na svet Jonášovými očami, upriamenými len na seba, na svoje konanie, ale hľadáme tými Božími očami. Boh sa i nad nami zmiloval. Možno sa s nami „natrápil“ viac ako s Jonášom, kým nás dostal do svojej služby. Doprajme to aj iným, hoci v našich očiach skrz-naskrz hriešnym a odsúdeniahodným.

Modlitba:

Láskavý Bože, Ty si veľký vo svojej milosti, ktorá je väčšia, ako dokáže náš rozum a naše zmysly prijať. Pomôž nám, aby sme ani pri Tvojom milosrdenstve ne boli sebeckí, ale dopriali ho aj iným: horším, skazenejším... Ved' aj pre nich si poslal svojho Syna. Ďakujem, že si sa i nad mnou zmiloval. Amen.

*Mgr. Ľubomír Turčan, evanjelický a. v. farár, riaditeľ vydavateľstva Transcius, a. s.,
v Liptovskom Mikuláši*

